

ganske særligt gælder for dem, som har de smaa Lønninger —, at deres Husførelse og økonomiske Kaar er blevet vanskeliggere ogsaa af den Grund, at deres Ressourcer er opbrugte, og at de Hjælpekilder, de maaske kan have haft, nu er stoppet. Følgelig har Regeringen ikke kunnet lukke Øjnene for, at en Forværring var indtraadt, ja, man har ikke en Gang kunnet være blind for den Mulighed, at denne Forværring kan tiltage. Men paa den anden Side maa det erkendes, at Verdenskrigen jo kunde ophøre, før vi nu venter det, og at der kunde ske Præfald, saa at Vilkaarene vilde være forandrede. Men i al Almindelighed maa jeg sige, at der er ingen, som ikke har anerkendt, at Dyrtidshjælp maatte ydes, og at den maatte ydes i forhøjet Grad i Sammenligning med, hvad der er sket i 1916.

Dette Lovforslag, som jeg nu har den Ære at fremsætte, omfatter 4 Grupper af Personer, som allerede tidligere har modtaget Dyrtidstillæg, nemlig først de Personer, som omfattes af Loven af 17. April 1916, det vil sige Statens faste Tjenestemænd og Arbejdere og dermed ligestillede, og endvidere Lærere i Folkeskolen udenfor København. Den anden Gruppe er Pensionister og understøttede, den tredje Gruppe er Invalider og disses Enker, og den fjerde Gruppe er endelig de til Staten mere løst knyttede Haandværkere og Arbejdere, som der paa Tillægsbevillingsloven for 1915—16 bevilgedes en Dyrtidshjælp. Den første Bestemmelse i Lovforslaget omhandler dog kun saadanne Personer, som fik Dyrtidshjælp ved Loven af 17. April i Aar. Der er foreslaaet at yde disse et yderligere Tillæg, som skal være $\frac{1}{4}$ af det Beløb, der ydes dem for 1916, saa at det samme Beløb vil komme til Udbetaling for dem, som de modtog den 1. Oktober 1916, det vil sige højst 45 Kr. for gifte og 22 Kr. 50 Øre for ugifte. Der har været fremsat et meget stærkt Ønske fra Statstjenestemændene, særlig fra de 4 Etaters Organisationer, om et saadant yderligere Tillæg. Naar Regeringen har ment at burde imødekomme dette Ønske, er Grunden ikke mindst, at den maa indrømme, at den Forværring, som vil medføre forhøjet Dyrtidstillæg for 1917, allerede nu er indtraadt, saa at der kan være god Grund til ogsaa for 1916 at yde et større Beløb, og dette foreslaas altsaa ydet saaledes, at Udbetalingen, hvis Loven vedtages af den høje Rigsdag i rimelig Tid, skulde kunne finde Sted inden Jul. Herom er der ogsaa af Statstjenestemæn-

dene udtrykt et meget stærkt Ønske. Dette Tillæg vil komme til at andrage 1,700,000 Kr.

Dernæst kommer vi til de Bestemmelser, der omfatter de samme Personer, som omfattedes af Loven af 17. April 1916, dog med nogen Udvidelse. Man vil erindre, at denne Lov gav til alle gifte Statstjenestemænd, faste Arbejdere og dermed ligestillede og til Lærere i Folkeskolen udenfor København 180 Kr. og til ugifte 90 Kr. Desuden var der to Grænsebestemmelser, Løngrænsen var 3,000 Kr., og der kunde ikke udbetales nogen mere end 20 pCt. af hans Løn. Jeg tør maaske tilføje, at Ordet „ligestillede“, som blev anvendt i § 1 i Loven af 17. April 1916, i det nu foreliggende Lovforslag er erstatet med nogle Ord, som udtrykker den Fortolkning, Finansministeriet har givet af Ordet, nemlig: „Personer, der enten er fast ansatte eller antagne til stadigt Arbejde med Udsigt til fast Ansættelse ved en Statsvirksomhed“. Denne Fortolkning har Finansministeriet givet paa Forespørgsler om, hvorledes Ordet „ligestillede“ skulde forstås. Denne Fortolkning er erkendt at være en liberal Fortolkning, og den har ikke mødt Modsigelse paa noget Punkt. Jeg gør altsaa opmærksom paa, at der her i Lovforslagets Bestemmelser er en ringe Forandring.

Loven af 17. April 1916 har kostet i alt for 1916 6,700,000 Kr., men som ærede Medlemmer erindrer, gaves der desuden Tjenestemændene og de andre ikke alene Dyrtidstillæg for indeværende Aar, men ogsaa et Tillæg, der var beregnet for de 5 sidste Maanedes af Aaret 1915, og derved kommer der et Beløb til paa 2,800,000 Kr., saa at Lovens Gennemførelse i alt har kostet Statskassen 9,500,000 Kr.

Kravet fra de forskellige Sider har været meget stort. Fra Centralorganisationen for de fire Etater har man nu i Dyrtidstillæg for 1917 krævet et Beløb af 480 Kr. til alle, gifte og ugifte, uden Hensyn til Løngrænse, og man har kun gjort Undtagelse for enkelte lavtlønnede Landpostbude og nogle Personer i 12te Lønningssklasse. Fra Lærerne har Kravene været endnu større, de har, ligesom Centralorganisationen, forlangt 480 Kr. til hver Lærer, desuden 320 Kr. til enhver pensioneret Lærer og 240 Kr. til hver Lærerenke, men desuden har man forlangt 50 Kr. for hvert hjemmenværende Barn under 18 Aar. En Familie med 3—4 Børn vilde altsaa komme langt højere op end til de 480 Kr., som Statstjenestemændene har forlangt. En-